YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (toinen jaosto)

22 tammikuuta 2009 *

Asiassa C-473/07,

jossa on kyse EY 234 artiklaan perustuvasta ennakkoratkaisupyynnöstä, jonka Conseil d'État (Ranska) on esittänyt 7.5.2007 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 25.10.2007, saadakseen ennakkoratkaisun asiassa

Association nationale pour la protection des eaux et rivières-TOS ja

Association OABA

vastaan

Ministère de l'Écologie, du Développement et de l'Aménagement durables,

* Oikeudenkäyntikieli: ranska.

Association France Nature Environnementin

osallistuessa asian käsittelyyn,

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN (toinen jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja C. W. A. Timmermans sekä tuomarit K. Schiemann, J. Makarczyk, P. Kūris (esittelevä tuomari) ja C. Toader,

julkisasiamies: P. Mengozzi,
kirjaaja: hallintovirkamies R. Şereş,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä ja 18.9.2008 pidetyssä istunnossa esitetyn,

ottaen huomioon huomautukset, jotka sille ovat esittäneet

– Association nationale pour la protection des eaux et rivières-TOS, edustajanaan yhdistyksen varapuheenjohtaja P. Jeanson,

– Association France Nature Environnement, edustajanaan yhdistyksen varapuheenjohtaja R. Léost,

– Ranskan hallitus, asiamiehinään G. de Bergues ja A.-L. During,

– Kreikan hallitus, asiamiehinään V. Kontolaimos ja S. Papaioannou,

– Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehinään A. Alcover San Pedro ja J.-B. Laignelot,

kuultuaan julkisasiamiehen 6.11.2008 pidetyssä istunnossa esittämän ratkaisuehdotuksen,

on antanut seuraavan

tuomion

1 Ennakkoratkaisupyyntö koskee ympäristön pilaantumisen ehkäisemisen ja vähentämisen yhtenäistämiseksi 24.9.1996 annetun neuvoston direktiivin 96/61/EY (EYVL L

257, s. 26), sellaisena kuin se on muutettuna 29.9.2003 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 1882/2003 (EUVL L 284, s. 1; jäljempänä direktiivi 96/61), liitteessä I olevan 6.6.a kohdan tulkintaa.

2 Conseil d'État (Ranska) on esittänyt tämän ennakkoratkaisupyynnön sellaisten kanteiden yhteydessä, jotka Association nationale pour la protection des eaux et rivières–TOS (vesien ja jokien kansallinen suojeluyhdistys) sekä Association OABA ovat nostaneet ja joissa vaaditaan valvottavien laitosten nimikkeistön muuttamisesta 10.8.2005 annetun asetuksen nro 2005-989 (décret n° 2005-989, du 10 août 2005, modifiant la nomenclature des installations classées (JORF 13.8.2005, 52 teksti)) kumoamista sillä perustella, että se on lainvastainen.

Asiaa koskevat oikeussäännöt

Yhteisön säännöstö

3 Direktiivin 96/61 1 artiklassa säädetään seuraavaa:

"Tämän direktiivin tarkoituksena on liitteessä I mainitusta toiminnasta aiheutuvan pilaantumisen ehkäisemisen ja vähentämisen yhtenäistäminen. Siinä säädetään yllä tarkoitetusta toiminnasta aiheutuvia ilmaan, veteen ja maaperään kulkeutuvia päästöjä ehkäisevistä, tai jos se ei ole mahdollista, päästöjä vähentävistä toimenpiteistä, mukaan lukien jätteitä koskevat toimenpiteet, koko ympäristön suojelun korkean tason saavuttamiseksi, tämän kuitenkaan rajoittamatta julkisten ja yksityisten hankkeiden ympäristövaikutusten arviointia koskevan [27.6.1985 annetun neuvoston] direktiivin 85/337/ETY [(EYVL L 175, s. 40)] säännösten ja muiden yhteisön asiaa koskevien säännösten soveltamista."

4 Direktiivin 96/61 2 artiklassa säädetään seuraavaa:

”Tässä direktiivissä tarkoitetaan:

– –

3) ’laitoksella’ kiinteää teknistä kokonaisuutta, jossa suoritetaan yhtä tai useampaa liitteessä I mainittua toimintaa – –;

4) ’olemassa olevalla laitoksella’ toimivaa laitosta tai olemassa olevan lainsäädännön mukaisesti ennen tämän direktiivin täytäntöönpanopäivää luvan saanutta laitosta tai laitosta, joka on saanut toimivaltaisilta viranomaisilta täydellisen lupa-anomukseen liittyvän arvion, sillä edellytyksellä, että kyseinen laitos otetaan käyttöön viimeistään vuoden kuluttua tämän direktiivin täytäntöönpanopäivästä;

– –

9) ’luvalla’ yhden tai useamman kirjallisen päätöksen osaa tai kokonaisuutta, jolla myönnetään lupa käyttää laitoksen osaa tai koko laitosta tietyillä ehdoilla, joilla varmistetaan se, että laitos täyttää tämän direktiivin vaatimukset. – –

– –”

5 Direktiivin 96/61 4 artiklassa säädetään seuraavaa:

”Jäsenvaltiot toteuttavat tarvittavat toimenpiteet, jotta uutta laitosta ei käytetä ilman tämän direktiivin mukaista lupaa – –”

6 Direktiivin 96/61 9 artiklassa, jonka otsikko on ”Luvan myöntämisehdot”, säädetään seuraavaa:

”1. Jäsenvaltiot varmistavat, että lupa käsittää kaikki tarvittavat toimenpiteet 3 ja 10 artiklassa tarkoitettujen vaatimusten täyttämiseksi, jotta varmistetaan ilman, veden ja maaperän suojelu ja saavutetaan näin koko ympäristön suojelun korkea taso.

2. Kun on kyse uudesta laitoksesta tai merkittävästä muutoksesta, johon sovelletaan direktiivin 85/337/ETY 4 artiklaa, kaikki mainitun direktiivin 5, 6 ja 7 artiklaa soveltamalla saadut asiaankuuluvat tiedot tai päätelmät on otettava huomioon lupaa myönnettäessä.

3. Luvan tulee käsittää päästöjen raja-arvot pilaaville aineille, erityisesti liitteessä III luetelluille, joita voidaan päästää kyseisestä laitoksesta merkittäviä määriä suhteessa niiden ominaisuuksiin ja siirtymiseen ympäristön osasta (vesi, ilma, maaperä) toiseen. Tarpeen vaatiessa lupa käsittää asiaankuuluvat maaperän ja pohjavesien suojelua sekä

laitoksen jätehuoltoa koskevat määräykset. Tarvittaessa raja-arvoja voidaan täydentää tai ne voidaan korvata vastaavilla parametreillä ja teknisillä toimenpiteillä.

Liitteen I kohdassa 6.6 tarkoitettujen laitosten osalta tämän kohdan mukaisesti määritetyissä päästöjen raja-arvoissa on otettava huomioon näihin laitosryhmiin soveltuvat käytännön näkökohdat.

– –

4. Päästöjen raja-arvot, vastaavat parametrit ja edellisessä 3 kohdassa tarkoitetut tekniset toimenpiteet perustuvat parhaaseen käytettävissä olevaan tekniikkaan, ilman määräystä käyttää tiettyä tekniikkaa tai tiettyä teknologiaa siten, että otetaan huomioon kyseisen laitoksen tekniset ominaisuudet, sen maantieteellinen sijainti sekä paikalliset ympäristöolosuhteet, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 10 artiklan soveltamista. Kaikissa tapauksissa lupaehdot sisältävät määräyksiä epäpuhtauksien kaukokulkeutumisen tai valtioiden rajat ylittävän ympäristön pilaantumisen minimoinnista sekä takaavat koko ympäristön korkean suojelun tason.

– –”

7 Direktiivin 96/61 16 artiklan 2 kohdassa säädetään seuraavaa:

”Komissio organisoi tietojen vaihtoa jäsenvaltioiden ja parhaista käytettävissä olevista teknisistä keinoista, niihin liittyvästä tarkkailusta ja niiden kehityksestä kiinnostuneen teollisuuden välille. Komissio julkaisee tietojen vaihdon tulokset joka kolmas vuosi.”

8 Direktiivin 96/61 liitteessä I vahvistetaan sen 1 artiklassa tarkoitetun teollisen toiminnan luokat. Kyseisen liitteen I johdantokappaleessa 2 säädetään seuraavaa:

”Jäljempänä mainitut rajat koskevat yleensä tuotantokapasiteetteja tai tuotantoa. – –”

9 Sen 6.6 a kohdassa mainitaan niin ikään direktiivin 96/61 1 artiklassa tarkoitetun teollisen toiminnan luokkina ”siipikarjan – – tehokasvatuslaitokset, joissa on enemmän kuin – – 40 000 siipikarjapaikkaa”.

10 Direktiivin 96/61 liitteessä III, jonka otsikko on ”Luettelo tärkeimmistä pilaantumista aiheuttavista aineista, [jotka on otettava huomioon,] jos ne ovat merkityksellisiä, kun asetetaan päästöjen raja-arvoja”, esitetään erilaisia ilmaa ja vettä pilaavia aineita. Siinä mainitaan näin ollen ilman osalta muun muassa typen oksidit ja muut typpiyhdisteet sekä metallit ja niiden yhdisteet. Veden osalta siinä mainitaan muun muassa organofosforiyhdisteet, metallit ja niiden yhdisteet sekä rehevöitymistä aiheuttavat aineet, erityisesti nitraatit ja fosfaatit.

Kansallinen säännöstö

11 Valvottavien laitosten nimikkeistön muuttamisesta annetun asetuksen nro 2005-989 liitteessä I on muun muassa seuraava taulukko:

NUMERO	OTSAKKEEN NIMI	L,I,Y ([1])	I ([2])
– –			

2111	Siipikarja ja riistalinnut (kasvatus-, myynti- ym. toiminta) muissa otsakkeissa tarkoitettua erityistoimintaa lukuun ottamatta:
	
	1. yli 30 000 eläinyksikköä
	
	5 000–30 000 eläinyksikköä
	
	Huom. – Siipikarja ja riistalinnut lasketaan käyttämällä seuraavia eläinyksikköinä ilmaistuja arvoja:
	
	viiriäinen = 0,125;
	kyyhkynen ja peltopyy = 0,25;
	kukonpoika = 0,75;
	kevyt broileri = 0,85;
	kana, broileri, broileri, jolla on laatumerkki, biologisesti kasvatettu broileri, kananuorikko, muniva kana, siitoskana, fasaani, helmikana ja heinäsorsa = 1; painava broileri = 1,15;
	paistettava ankka, pakkosyötettävä ankka ja siitosankka = 2; kevyt kalkkuna = 2,20;
	keskikokoinen kalkkuna, siitoskalkkuna ja hanhi = 3; painava kalkkuna = 3,50;
	pakkosyötetty rasvainen vesilintu = 7;
		
		L
		
		I
			
			3

– –			

([1]) L: lupa, I: ilmoitus, Y: yleishyödyllinen rasite
([2]) Ilmoitussäde kilometreissä

Pääasian oikeudenkäynti ja ennakkoratkaisukysymys

12 Association nationale pour la protection des eaux et rivières-TOS sekä Association OABA väittävät asetuksen nro 2005-989 täydellistä tai osittaista kumoamista koskevan kanteensa tueksi Conseil d'État'ssa, että asetuksella rikotaan direktiivin 96/61 liitteessä I olevaa 6.6 a kohtaa. Tämän asetuksen valvottavien laitosten nimikkeistön otsakkeessa 2111 nimittäin säädetään niiden mukaan 30 000"eläinyksikön" raja-arvosta, jonka ylittyessä siipikarjan ja riistalintujen kasvatusta ei voida harjoittaa ilman tätä koskeva ennakkolupaa, ja tätä varten siinä muun muassa määritetään muuntokerroin 0,125 viiriäisten ja 0,25 kyyhkysten ja peltopyiden osalta. Näin ollen yli 40 000 viiriäisen, peltopyyn tai kyyhkysen kasvatus ei kyseisiä muuntokertoimia soveltaen sen mukaan saavuta tätä 30 000"eläinyksikön" raja-arvoa ja tätä toimintaa voidaan harjoittaa ilmoitusmenettelyä soveltaen.

13 Conseil d'État toteaa päätöksensä perusteluissa, että direktiivin 96/61 liitteessä I olevan 6.6 a kohdan säännösten valossa

– siipikarjan tehokasvatuslaitokset, joissa on enemmän kuin 40 000 siipikarjapaikkaa, edellyttävät lupaa

– tässä direktiivissä ei määritetä lajeja, joita on pidettävä kyseisessä liitteessä tarkoitettuna "siipikarjana", kun taas muissa direktiiveissä, joita sovelletaan siipikarjaan muun lainsäädännön nojalla, säädetään nimenomaisesti lajeista, jotka kuuluvat niiden soveltamisalaan, joko sulkemalla sen ulkopuolelle viiriäiset, peltopyyt ja kyyhkyset tai sisällyttämällä ne siihen.

14 Näin ollen Conseil d'État on päättänyt lykätä asian käsittelyä ja esittää yhteisöjen tuomioistuimelle seuraavan ennakkoratkaisukysymyksen:

”Onko – – direktiivin 96/61 liitteessä I olevaa 6.6 a kohtaa, joka koskee siipikarjan tehokasvatuslaitoksia, joissa on enemmän kuin 40 000 siipikarjapaikkaa, tulkittava

– siten, että viiriäiset, peltopyyt ja kyyhkyset kuuluvat sen soveltamisalaan, ja jos tähän vastataan myöntävästi

– siten, että siinä sallitaan järjestelmä, joka johtaa siihen, että luvanvaraisuuden rajat lasketaan 'eläinyksikköjen' järjestelmän perusteella, jossa eläinten määrä sijoituspaikkaa kohden jyvitetään lajikohtaisesti, jotta voidaan ottaa huomioon eri lajien tosiasiallisesti erittämän typen määrä?”

Ennakkoratkaisukysymyksen tarkastelu

15 Aluksi on todettava, että direktiivin 96/61 ja sen liitteessä I olevan 6.6 a kohdan säännöksistä ilmenee, että siipikarjan tehokasvatuslaitoksiin, joissa on enemmän kuin 40 000 siipikarjapaikkaa, sovelletaan ennakkolupajärjestelmää.

16 Tämän säännöksen soveltamisalan määrittää kolme kumulatiivista tekijää: kasvatuksen on oltava tehokasvatusta, kyseessä on oltava siipikarjan kasvatus ja kyseessä olevissa laitoksissa on oltava vähintään 40 000 siipikarjapaikkaa.

17 On lisäksi kiistatonta, että direktiivissä 96/61 ei määritellä ”tehokasvatuksen”, ”siipikarjan” eikä ”siipikarjapaikan” käsitettä.

Kysymyksen ensimmäinen osa

18 Kysymyksensä ensimmäisellä osalla ennakkoratkaisupyynnön esittänyt tuomioistuin tiedustelee, kuuluvatko viiriäiset, peltopyyt ja kyyhkyset direktiivin 96/61 liitteessä I olevassa 6.6 a kohdassa käytetyn käsitteen ”siipikarja” soveltamisalaan.

19 Ranskan hallitus toteaa aluksi muun muassa, että viiriäisiä, peltopyitä ja kyyhkysiä ei voida tehokasvattaa. Direktiivin 96/61 liitteessä I olevaa 6.6 a kohtaa ei siis ole tarkoitus soveltaa näihin lintuihin.

20 Tällaista päättelyä ei voida hyväksyä.

21 Ranskan hallitus ei nimittäin ole esittänyt mitään tieteellisiä seikkoja, joilla voitaisiin osoittaa, että näitä lintuja on mahdoton tehokasvattaa, ja pelkästään se, että viiriäisiä ja kyyhkysiä kasvattavissa ranskalaislaitoksissa on keskimäärin 3 000 eläintä, ei osoita, että yli 40 000 linnun kasvatuslaitoksia ei voisi olla olemassa.

22 On lisäksi todettava, että Ranskan lainsäädännössä on säännöksiä tiettyjen näiden lintujen tehokasvatuksesta, mikä ilmenee muun muassa vastaavuuskertoimien vahvistamisesta ilman yhteyttä maahan tapahtuvalle tuotannolle 18.8.1985 tehdystä ministeriön päätöksestä (arrêté ministériel du 18 septembre 1985 fixant les coefficients d'équivalence pour les productions hors sol) (JORF 8.10.1985, s. 11683), jossa määritellään maatalousyrittäjälle kasvatuslaitosten, joissa kasvatus tapahtuu ilman yhteyttä maahan, vähimmäispinta-alasta 200 000:lle elävänä myydylle viiriäiselle tai 120 000:lle kuolleena myytävälle viiriäiselle.

23 Mitä tulee käsitteeseen ”siipikarja”, jota ei määritellä nimenomaisesti direktiivissä 96/61, on todettava, että tavanomaisessa merkityksessään tämä sana viittaa kaikkiin lintuihin, joita kasvatetaan niiden munien tai lihan takia. Viiriäisiä, peltopyitä ja kyyhkysiä, jotka ovat lintulajeja, voidaan kasvattaa niiden munien tai lihan kulutusta varten.

24 Tämä tulkinta voi myös perustua tämän direktiivin systematiikkaan ja päämäärään (ks. analogisesti asia C-72/95, Kraaijeveld ym., tuomio 24.10.1996, Kok., s. I-5403, 38 kohta).

25 Tämän osalta on todettava, että direktiivin 96/61 tarkoitus, joka määritellään sen 1 artiklassa, on pilaantumisen ehkäisemisen ja vähentämisen yhtenäistäminen

toteuttamalla toimenpiteitä sen liitteessä I mainitusta toiminnasta aiheutuvien ilmaan, veteen ja maaperään kulkeutuvien päästöjen ehkäisemiseksi tai vähentämiseksi ympäristönsuojelun korkean tason saavuttamiseksi.

26 Kuten julkisasiamies korostaa ratkaisuehdotuksensa 34 kohdassa, tämä yhtenäistämiseen pyrkivä lähestymistapa toteutetaan sovittamalla asianmukaisesti yhteen niitä teollisuuslaitoksia koskevat lupamenettelyt ja -ehdot, joiden pilaamispotentiaali on merkittävä, jotta voidaan saavuttaa korkein mahdollinen taso koko ympäristön suojelussa, ja näiden ehtojen on kaikissa tapauksissa sisällettävä määräyksiä epäpuhtauksien kaukokulkeutumisen tai valtioiden rajat ylittävän ympäristön pilaantumisen minimoinnista, ja niissä on taattava koko ympäristön suojelun korkea taso.

27 Koska direktiivin 96/61 tavoite on määritelty laajasti, ei voida katsoa, että sen liitteessä I olevaa 6.6 a kohtaa voitaisiin tulkita siten, että viiriäiset, peltopyyt ja kyyhkyset jäisivät sen soveltamisalan ulkopuolelle.

28 Ranskan hallituksen mainitsema seikka siitä, että direktiivin 85/337 liitteessä I, sellaisena kuin se on 3.3.1997 annetulla neuvoston direktiivillä 97/11/EY (EYVL L 73, s. 5) muutettuna, olevassa 17 kohdan a alakohdassa mainitaan siipikarjan tehokasvatuslaitokset, joissa on yli 85 000 siipikarjapaikkaa kananpojille tai yli 60 000 paikkaa kanoille, ei voi myöskään vaikuttaa direktiivin 96/61 liitteessä I olevasta 6.6 a kohdasta tehtävään tulkintaan. Direktiivi 96/61 on erityissäännöstö, joka koskee siipikarjaa laajasti ymmärrettynä, kuten sen sanamuodosta ilmenee, ja siinä säädetään raja-arvosta, joka ei vastaa kyseisessä 17 kohdan a alakohdassa säädettyjä raja-arvoja.

29 Lisäksi Ranskan hallituksen argumentti, jolla pyritään rajaamaan direktiivin 96/61 liitteessä I olevan 6.6 a kohdan soveltamisalaa yksinomaan muniviin kanoihin, broilereihin, kalkkunoihin, ankkoihin ja helmikanoihin, koska parasta käytettävissä

olevaa tekniikkaa siipikarjan ja sikojen tehokasvatuksessa koskevassa BREF-nimisessä asiakirjassa, jonka komissio julkaisi vuoden 2003 heinäkuussa (EUVL C 170, s. 3) direktiivin 96/61 16 artiklan 2 kohdan mukaisesti, suoritetaan tällainen rajaus, on hylättävä.

30 On nimittäin todettava yhtäältä, että BREF-asiakirjassa itsessään täsmennetään, että ”siipikarjan” käsitteen tulkintaa sovelletaan vain kyseiseen asiakirjaan, ja toisaalta, että tällaisella asiakirjalla ei ole mitään sitovaa arvoa tai tulkinnallista tehtävää direktiiviin 96/61 nähden, koska siinä tyydytään esittämään parhaan kasvatuksessa käytettävissä olevan tekniikan teknisen tuntemuksen tila.

31 Näin ollen se, että kyseessä oleva BREF-asiakirja ei koske viiriäisiä, peltopyitä eikä kyyhkysiä, ei mitenkään merkitse sitä, että nämä kolme lintua eivät kuulu direktiivin 96/61 liitteessä I olevassa 6.6 a kohdassa vahvistetun ”siipikarjan” käsitteen soveltamisalaan.

32 Lopuksi on hylättävä Ranskan hallituksen väite, jonka mukaan ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi teollisuuden päästöistä (ympäristön pilaantumisen ehkäisemisen ja vähentämisen yhtenäistäminen), jonka komissio esitti 21.12.2007 (KOM(2007) 844 lopullinen) ja jolla pyritään tarkastelemaan uudelleen ja yhdistämään yhdeksi oikeudelliseksi asiakirjaksi useita yhteisön säädöksiä, joihin direktiivi 96/61 kuuluu, tukee suppean merkityksen antamista viimeksi mainitussa direktiivissä tarkoitetulle ”siipikarjan” käsitteelle.

33 Vaikka direktiiviehdotuksessa ainoastaan yhdistettäisiin vakiintuneen oikeuden voimassa olevat säädökset, se ei voi olla perustana voimassa olevan direktiivin tulkinnalle.

34 Edellä esitetty huomioon ottaen ennakkoratkaisukysymyksen ensimmäiseen osaan on vastattava, että direktiivin 96/61 liitteessä I olevassa 6.6 a kohdassa esiintyvää ”siipikarjan” käsitettä on tulkittava siten, että viiriäiset, peltopyyt ja kyyhkyset kuuluvat sen soveltamisalaan.

Ennakkoratkaisukysymyksen toinen osa

35 Kysymyksellään ennakkoratkaisupyynnön esittänyt tuomioistuin haluaa myös selvittää, onko direktiivin 96/61 liitteessä I oleva 6.6 a kohta esteenä sille, että jäsenvaltio ottaa käyttöön ”eläinyksikköjärjestelmän”, joka muodostuu siipikarjan tehokasvatuslaitosten ennakkolupia koskevien raja-arvojen vahvistamisesta jyvittämällä eläinten määrä sijoituspaikkaa kohden lajikohtaisesti sen huomioon ottamiseksi, miten paljon typpeä eri lintulajit todella erittävät.

36 Pääasian kantajina olevat yhdistykset väittävät, että eläinyksikköjärjestelmän käyttäminen ei ole kiellettyä, kun lupaa koskeva raja-arvo on enintään 40 000 lintua, jotka ovat fyysisesti laitoksessa tietyllä hetkellä.

37 Ranskan hallitus väittää, että Ranskan säännöstössä säädetään, että lupa on tarpeen, kun on kyse yli 30 000 eläinyksikköä sisältävän siipikarjan tai riistalinnun kasvatuksesta, ja siinä vahvistetaan painotuskerroin 0,125 viiriäisille ja 0,25 peltopyille ja kyyhkysille. Nämä jälkimmäiset kertoimet on sen mukaan laskettu siten, että ne kuvastavat paitsi eri lajien erittämän typen määrää Comité d'orientation pour les pratiques agricoles respectueuses de l'environnementin (ympäristöä kunnioittavien maatalouskäytänteiden ohjauskomitea, jäljempänä Corpen), joka on maatalous- ja ympäristöministeriön alaisuudessa toimiva elin, julkaisemien tietojen perusteella myös kaikkia muita ympäristövaikutuksia, joita ovat esimerkiksi vuosittain tuotetun jäteveden määrä tai melu- ja hajuhaitat.

38 Komissio esittää, että vaikka Ranskan hallituksen antama tulkinta voi vaikuttaa perustellulta, se on yhteisön oikeuden nykytilassa contra legem -tulkinta. Komission mukaan direktiivin 96/61 liitteessä I olevassa 6.6 a kohdassa oleva ilmaisu ”joissa on enemmän kuin 40 000 siipikarjapaikkaa” viittaa yli 40 000 linnun samanaikaiseen tuotantokapasiteettiin eikä lupaa koskevaan raja-arvoon, joka on kunkin lintulajin tuottamien päästöjen mukainen.

39 Vaikka on kiistatonta, että käsitettä ”siipikarjapaikka” ei määritellä direktiivissä 96/61, tämän osalta on kuitenkin todettava, että tämän direktiivin liitteen I johdantokappaleessa 2 täsmennetään, että ”jäljempänä mainitut rajat koskevat yleensä tuotantokapasiteetteja tai tuotantoa”. Direktiivissä 96/61 ei siis pyritä määrittämään lupaa koskevaa raja-arvoa eläinyksikkömenetelmän mukaisesti, mutta tätä ei myöskään suljeta siinä pois.

40 Koska direktiivin 96/61 tavoite on tietystä toiminnasta, johon siipikarjan tehokasvatus kuuluu, aiheutuvan pilaantumisen ehkäiseminen ja vähentäminen, ”eläinyksikkömenetelmän” käyttäminen voidaan hyväksyä vain siinä tapauksessa, että sillä varmistetaan tämän tavoitteen täysimääräinen noudattaminen. Tämän menetelmän käyttäminen ei

puolestaan voi johtaa siihen, että direktiivillä käyttöön otettua järjestelmää ei sovelleta laitoksiin, jotka kuuluvat sen soveltamisalaan niissä olevan kokonaispaikkamäärän valossa.

41 Esillä olevassa asiassa Ranskan hallitus ei ole myöskään osoittanut yhteyttä, joka sen mukaan vallitsee Ranskan säännöstön sisällön ja näiden lintujen tosiasiallisesti erittämän typen määrän huomioon ottamisen välillä.

42 Riittää, kun todetaan, että ympäristöasiain, kestävän kehityksen ja kestävän maankäytön ministeriön 7.9.2007 antaman yleiskirjeen, jonka aiheena oli valvottavat laitokset (kasvattamot, siipikarja) – uusien päästösuositusten käyttö (Bulletin officiel, 30.10.2007, MEDAD 2007/20, 15 teksti, s. 1), liitteistä ilmenevät tiedot osoittavat, että viiriäisen, peltopyyn ja kyyhkysen sekä broilerin typpipäästöjen suhde ei vastaa asetuksella nro 2005-989 hyväksyttyä painotusta. Kyseisessä asetuksessa säädetään, että broileri vastaa kahdeksaa viiriäistä ja neljää peltopyytä tai kyyhkystä, kun taas edellä mainituista tiedoista ilmenee, että viiriäisen tai peltopyyn ulosteiden typen määrä vastaa puolta broilerin ulosteiden typen määrästä ja kyyhkysen tuotos on viisinkertainen. Samojen tietojen mukaan viiriäisten, peltopyiden ja kyyhkysten ulosteiden fosfori-, kupari- ja sinkkimäärä on niin ikään korkeampi kuin broilerin ulosteiden vastaava määrä.

43 Tämän oikeasuhteisuuden puuttumisen perustelemiseksi Ranskan hallitus selitti suullisessa käsittelyssä, että muut ympäristövaikutukset otetaan huomioon, mutta se ei kuitenkaan esittänyt minkäänlaisia tieteellisiä todisteita näiden muiden ympäristövaikutusten luonteesta ja osuudesta.

44 Kuten julkisasiamies toteaa ratkaisuehdotuksensa 54 kohdassa, tässä tilanteessa on ilmeistä, että asetus nro 2005-989 johtaa sellaisten tehokasvatuslaitosten vapauttamiseen direktiivissä 96/61 säädetystä ennakkolupamenettelystä, joissa on 40 001–240 000

viiriäistä tai 40 001–120 000 peltopyytä tai kyyhkystä, vaikka nämä laitokset voivat tuottaa enemmän typpeä, fosforia, kuparia ja sinkkiä kuin 40 000 broilerin tehokasvatuslaitokset.

45 Kaiken edellä esitetyn valossa ennakkoratkaisukysymyksen toiseen osaan on vastattava, että direktiivin 96/61 liitteessä I oleva 6.6 a kohta on esteenä pääasiassa kyseessä olevan kaltaiselle kansalliselle säännöstölle, jonka mukaan tehokasvatuslaitoksen lupaa koskevat raja-arvot lasketaan sellaisen eläinyksikköjärjestelmän perusteella, jossa eläinten määrä sijoituspaikkaa kohden jyvitetään lajikohtaisesti, jotta voidaan ottaa huomioon eri lintujen tosiasiallisesti erittämä typen määrä.

Oikeudenkäyntikulut

46 Pääasian asianosaisten osalta asian käsittely yhteisöjen tuomioistuimessa on välivaihe kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevan asian käsittelyssä, minkä vuoksi kansallisen tuomioistuimen asiana on päättää oikeudenkäyntikulujen korvaamisesta. Oikeudenkäyntikuluja, jotka ovat aiheutuneet muille kuin näille asianosaisille huomautusten esittämisestä yhteisöjen tuomioistuimelle, ei voida määrätä korvattaviksi.

Näillä perusteilla yhteisöjen tuomioistuin (toinen jaosto) on ratkaissut asian seuraavasti:

1) Ympäristön pilaantumisen ehkäisemisen ja vähentämisen yhtenäistämiseksi 24.9.1996 annetun neuvoston direktiivin 96/61/EY, sellaisena kuin se on

muutettuna 29.9.2003 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 1882/2003, liitteessä I olevassa 6.6 a kohdassa esiintyvää ”siipikarjan” käsitettä on tulkittava siten, että viiriäiset, peltopyyt ja kyyhkyset kuuluvat sen soveltamisalaan.

2) Direktiivin 96/61, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella N:o 1882/2003, liitteessä I oleva 6.6 a kohta on esteenä pääasiassa kyseessä olevan kaltaiselle kansalliselle säännöstölle, jonka mukaan tehokasvatuslaitoksen lupaa koskevat raja-arvot lasketaan sellaisen eläinyksikköjärjestelmän perusteella, jossa eläinten määrä sijoituspaikkaa kohden jyvitetään lajikohtaisesti, jotta voidaan ottaa huomioon eri lintujen tosiasiallisesti erittämän typen määrä.

Allekirjoitukset